

תת"ע 5110/04/15 - מדינת ישראל נגד אחמד מחאג'נה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תתע"א 5110-04-15 מדינת ישראל נ' מחאג'נה
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
אחמד מחאג'נה
22 דצמבר 2015

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דמוני עטייה

ב"כ הנאשם: עו"ד תמיר עמר

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

לפי העובדות בהן הודה הנאשם, ביום 18.4.15, נהג הנאשם, בדרך שאינה עירונית, בכביש התשבי לכיוון צומת העמקים, דרך עם שטח הפרדה בנוי, במהירות של 180 קמ"ש, מקום בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש.

העבירה אותה עבר הנאשם, הינה עבירה חמורה ביותר, טומנת בחובה פוטנציאל לסיכון חיים. נהג הנוסע במהירות זו, "טס" על הכביש, פשוטו כמעט כמשמעו, ומציב סיכון גדול לחייו, ולחיי יתר המשתמשים בדרך. הרכב גומע מרחק עצום בכל שניה נתונה, יכולת הנהג להבחין בסיכונים, להתמודד איתם כהלכה, במהירות כה גבוהה, שואפת לאפס. מכאן, הסיכון הרב שיצר הנאשם בנהיגתו. העובדה שהנאשם במודע לחץ על דוושת התאוצה, והאיץ את הרכב למהירות זו, מלמדת על מודעות רבה לסיכון שהוא יוצר, תורמת לחומרת הנסיבות ומלמדת על יסוד מסוים של מודעות מצדו.

טווח הענישה הנוהג בעבירות מסוג זה, נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל של 4 חודשים, לצד פסילה ארוכה, שנעה בין 7 חודשים ל-4 שנים. לצד עונשים אלו, מטילים בתי המשפט עונשים צופי פני עתיד, וקנסות הולמים.

עפ"ת (מחוזי - ב"ש) 1296-12-12 **אלטורי נ' מדינת ישראל** שם דובר במהירות של 71 קמ"ש מעל המותר, והוטלו על הנאשם בין היתר 11 חודשי פסילה בפועל.

עפ"ת (מחוזי - ב"ש) 32042-08-12 **קסואני נ' מדינת ישראל** שם דובר במהירות של 82 קמ"ש מעל המותר, והוטלו על הנאשם 18 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים אחרים.

נסיבות ביצוע העבירה הינן חמורות ביותר, כך גם לגבי מידת האשם של הנאשם, מהטעמים כפי שפורטו לעיל. נהיגה בכביש במהירות כה גבוהה תוארה על ידי בית המשפט העליון, כטירוף הדעת (ראה רע"פ 5250/12 **אבו גויידר נ' מדינת ישראל**).

בנסיבות המקרה דנן, אין ספק כי יש להטיל על הנאשם פסילה הולמת, אשר תשקף את חומרת העבירה אותה ביצע, ותהלום את נסיבות ביצועה.

אשר למרכיב המאסר, אין ספק שיש להטיל על הנאשם במקרה דנן, נוכח המהירות החריגה, רכיב של מאסר. בהקשר זה, אבקש להפנות לדבריו של כב' הנשיא שמגר ברשות ערעור פלילי 99/86 **חבשי נ' מדינת ישראל** שם הבהיר:

"התזה לפיה כאילו אין גוזרים עונש מאסר בשל עבירות של מהירות מופרזת אינה מעוגנת במציאות, ואף אינה יכולה לנבוע מן הרצוי. העונש נמדד על פי נסיבות העניין, אופיה של העבירה, ועברו של הנאשם ונסיבותיו האישיות. וכאשר שקילתם של אלה מצדיקה זאת, מן הנכון להטיל גם מאסר בשל עבירה של מהירות מופרזת, ואין כל הצדקה לאבחן בין עבירה זו לבין עבירה אחרת".

אשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, ובצורך תחימת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, אציין כי מדובר בנאשם יליד 1992, אשר הוציא רישיון נהיגה משנת 2010, לחובתו 2 הרשעות קודמות, הרשעתו בעבירת מהירות היא מחודש יולי 2013.

הנאשם הוא בן זקוניו של אביו, לדברי האב, הוא תומך וסועד אותו, מסייע לו בכל דרך אפשרית. אביו של הנאשם פירט בפני בית המשפט, את מצב בריאותו, כיצד הוא נזקק לבן שלו, הבהיר כי העמיד את בנו על חומרת הדברים, העניש אותו.

הטלת עונש חמור על הנאשם, לדברי האב, תפגע בראש ובראשונה, באביו, הזקוק ונסמך על עזרת בנו.

הנאשם עצמו, הביע חרטה עמוקה על מעשיו, ציין כי מדובר בעניין חד פעמי, אשר נעשה בהיסח הדעת, לפנות בוקר, כשלא היו רכבים על הכביש.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, סבורני כי על העונש להיות במדרג הבינוני- נמוך של מדרג הענישה, לכלול עונש של פסילה בפועל הולם, וכן עונש מאסר מותנה, על מנת להמחיש לנאשם את חומרת העבירה, ולשקף בפניו את הגמול הראוי באם יעבור את העבירה הזו בשנית.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה, כשהחריגה מהמהירות המותרת היא 60 קמ"ש.

8 חודשי פסילה בפועל בניכוי חודש פסילה מנהלית.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה בתיק בית המשפט לאלתר. ככל שבוצעה הפקדה, וקיים אישור הפקדה, הפסילה תחושב מיום ביצוע ההפקדה בפועל בתיק בית המשפט.

4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מהפיקדון בתיק. ככל שהפיקדון עדיין קיים, ובכפוף לצווים נוגדים, אם קיימים עליו, שאם לא כן, הקנס ישולם בתוך 90 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום י' טבת תשע"ו,
22/12/2015 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו , שופט